

дпв народний рух на Волині й Поділю. Козаки заволоділи Бердичевом і заподіяли там різню. Відтак займили Білу Церков. Пани й жидаи утікали громадами, хто взагалі встиг живий добути ся. А тимчасом щораз більше народу збігало ся до Палія і повстане ширило ся сильно.

Рух став небезпечний для Польщі. Але, що вона була сема безсильна і надто занята иньшою війною. тож звертала ся більше разів до московського царя Петра, аби поміг приборкати Українців.

І бачимо тут наглядний примір історичний, що сотки разів повторяв ся в нагшій минувшині, тай нині не трудно його нераз добачити. Польща й Москва, два тяжкі неприятели з зовсім суперечними інтересами, подають собі спільно руку, коли йде о здавлене грізного сусіда, укр. великана.

Приступив тут ще до роботи проти Палія гетьман ліво бережної (московської) України, Мазепа. Він бояв ся, що як Палій розворушить нарід до повстаня не лиш по правім, але й по лівім боці Дніпра, то готов нарід його сзмого скинути з гетьманства, а вибрати гетьманом Палія. Бо треба знати, що нарід не любив Мазепу за його шляхотсько-аристократичні погляди. От і Мазепа починає обмовляти Палія перед царем, а в кінці підступом зловив його і віддав цареві в руки.

Увесь біль і уся лють народа звернула ся проти Мазепи за те, що він підступним способом відобрав народови його любимця, геройського проводира, та щирого демократа народолюбця. Богато народних пісень прегарно оспівує ту хвилю арештованя Палієвого і в них Мазепа прозпваний «проклятим псом» та подібними словами. Ось одна пісня:

»Ой із-під річки та із-під Лиману
та вітер повіває.
Там Мазепа Палія Семена
на охоту взиває:
»Ой прибудь, прибудь, Палію Семене
на охоту до мене,
Ой не буде, Палію Семене
тобі кривди від мене«.